

1

2

Ustanovitev Dolenjske sekcije DOPPS

// Rudolf Tekavčič

1: Dne 15. marca 2014 je bila v vasi Zagrad blizu Škocjana ustanovljena Dolenjska sekcija DOPPS - Dolenjska sekcija.

foto: Gregor Bernard

2: »Na dan popisa sem zalezoval vodne ptice na svojem starem odseku reke Krke.«

foto: Ivan Esenko

3: Na odseku ob Savi je »tradicionalna monokultura povodnih kosov (*Cinclus cinclus*)«.

foto: Tomi Trilar

4: Na Ljubljanskem barju so bile velike bele čaplje (*Ardea alba*).

foto: Tone Trebar (www.naturephoto-tone.com)

V soboto, 15. marca 2014, je bila v vasi Zagrad blizu Škocjana ustanovljena Dolenjska sekcija DOPPS. Udeležilo se je prek 20 ustanovnih članov in še nekaj gostov, ki smo prišli to njihovo odločitev pozdravit in podpret. Po pozdravnem nagovoru smo za predsednika sekcije izvolili Gregorja Bernarda in podpredsednika Janija Vidmarja. Sledila je predstavitev dela sekcije za letošnje leto: popis laboda grbca (*Cygnus olor*) in vodomca (*Alcedo atthis*) na reki Krki, prvi popis kosca (*Crex crex*) v Jovsih skupaj z Zavodom RS za varstvo narave, sodelovanje s Turističnim društvom Zagrad pri izdelavi gnezdilnic in njihovi postavitvi na učni poti, predavanja DOPPS v jesenskem in zimskem času (predvidoma v Novem mestu in Krškem), spremljanje gnezdenja čebelarja v peskokopu Ravno, v Vrbinu in na Bizeljskem v peskokopu v Župjeku, izlet na Lonjsko polje itd. Sekcija ima tudi namen predstaviti DOPPS in zanimive projekte, kot sta Ptice okoli nas in Pomlad prihaja! (Spring Alive), v osnovnih šolah ter ponuditi pomoč pri naravoslovnih dneh. Pravno formalni del je zaključil Andrej Hudoklin z zanimivim predavanjem o pticah Dolenjske.

Predstavniki Primorske, Pomurske in Ljubljanske sekcije ter predstavnik DOPPS in Upravnega odbora smo jim zaželeli uspešno delo in seveda lepo sodelovanje z drugimi sekcijami, pisarno in društvom. Predsednik Turističnega društva Zagrad pa jim je za srečanja sekcije prijazno ponudil brezplačno uporabo njihovih prostorov, kjer je tudi potekala ustanovna skupščina.

Vsi skupaj smo ustanovitev nove sekcije potrdili in »krstili« z zdravico dolenjskega cvička. Tudi v tem pogledu so se domačini izkazali kot dobri gostitelji in ni bojazni, da z dobro zastavljenim delom in programom, ki so ga sprejeli, v prihodnje ne bi nadaljevali.

Izmenjava vtisov z Januarskega štetja vodnih ptic (IWC) 2014

Zalezoval sem vodne ptice na svojem starem odseku reke Krke. Ptice ni bilo prav veliko, kljub temu da sem se trudil in obredel vse dostopne koticke. Ko sem bredel po Poltarici, sem ugotovil, da mi levi škorenj pušča vodo. Ob dežju, ki me je nekaj časa močil, sem torej ob vodnih pticah postal »voden« tudi jaz. Bolj kot ptice so bili tudi letos dejavni bobri. Videl sicer nisem nobenega, opazoval sem le njihove sledi. Nad mostom v Velikih Lesah sem videl tudi pižmovke (*Ondatra zibethicus*). Sto metrov dolvodno od izvira Krke sem presenetil povodna kosa (*Cinclus cinclus*), najbrž par. Dva osebka sta se družila in tudi oglašala. Sive čaplje (*Ardea cinerea*) so prežale za glodavci na travnikih, mlakaric (*Anas platyrhynchos*) pa je bilo letos presenetljivo malo. Tudi »jagrov« letos nisem srečal.

// Ivan Esenko

Med letošnjim IWC-jem sva z Dragano nabirala zvončke, saj ptic na odseku ni bilo prav veliko. Pri tem sem staknil celo klopa. Ko sva se zvečer vračala domov, pa so cesto množično prečkale prebujene žabe. Pravo pomladno doživetje in ne zimsko štetje ptic!

// Jani Vidmar

Na »moji« Sori, ki je bila zelo visoka in hitro tekoča, med letošnjim štetjem ptic očitno ni bilo prostora za ptice. Videl sem le enega povodnega kosa.

// Miha Podlogar

Midva sva popisovala na reki Reki. Pravzaprav sva bolj plavala. Seveda nisva kaj dosti »ulovila«.

// Maja Ondračka

Med vikendom zimskega štetja ptic sva se en dan »tuširala« po razmočenem grmovju ob Savi med Mojstrano in tunelom Karavanke ter naslednji dan ob Triglavski Bistrici od Mojstrane do Peričnika. To je tradicionalna monokultura povodnih kosov, ki jih je bilo letos na Savi največ doslej, ob Bistrici pa kot običajno.

// Tomi Trilar in Katarina Prosenec Trilar

Pri ribnikih v Dragi je na dan popisa deževalo, kot najbrž povsod, in ptic je bilo malo. Zato pa jih je bilo več na Koseškem bajerju. Žal bolj običajne vrste, nič posebnega. Tu so razmere drugačne kot v naravi, saj ljudje rase hranijo, predvsem pa par labodov grbcev (*Cygnus olor*), ki tam tudi gnezdi. Postala sta slavna in zelo obiskana. Pravi ptičarji bodo nad tem verjetno zavihali nos, ne moremo pa spregledati, da taka labodja družinica naredi veliko reklame in pridobi ptičjemu svetu marsikaterega oboževalca. Najbrž ste videli na spletu serijo slik o labodji družini, ki jih je s Koseškega bajerja posnel oboževalec.

// Sava Osole

Letošnji zimski popis ptic na treh odsekih Ljubljanskega barja je bil skromen; nekaj mlakaric, velike bele čaplje (*Ardea alba*) in zelenonoge tukalice (*Gallinula chloropus*). Med preletom je bilo videti nekaj običajnih vrst; sive vrane (*Corvus cornix*), srake (*Pica pica*) in par šoj (*Garrulus glandarius*). Ob pticah so mi »delale družbo« tudi pižmovke. Vreme je bilo pusto, mokro in megleno. Prav nič zimsko, kakršnega smo največkrat vajeni na popisu.

// Ivica Kogovšek

5: »Drugo mesto so osvojili labodi grbci (*Cygnus olor*), kar 37 se jih je paslo na poljih ob reki Krki.«
foto: Gregor Bernard

6: »Ob pticah so mi »delale družbo« tudi pižmovke (*Ondatra zibethicus*).«
foto: Ivan Petrič